

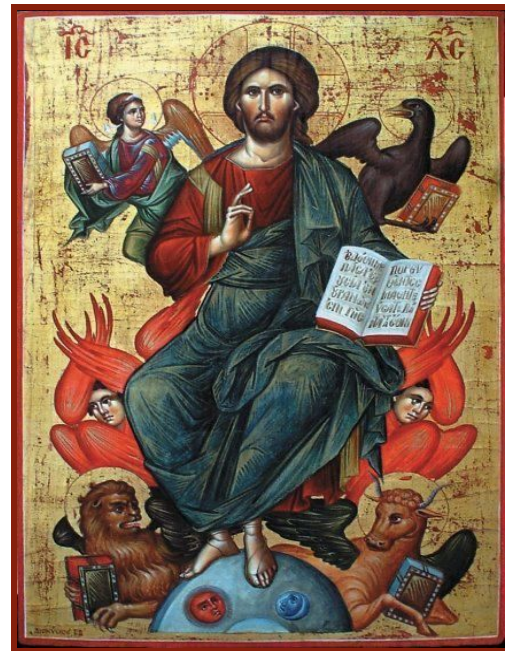
Preot paroh - Parish priest: Rares Onofrei | Tel. 909-480-9139 | Website: www.saints-archangels.org

Email: fr.onofrei@yahoo.com

Evanghelia Duminicii: Ev.Luca 8, 41-56
Invierea ficei lui Iair

În vremea aceea a venit la Iisus un om cu numele Iair, care era mai-marele sinagogii; și acesta căzând la picioarele lui Iisus, îl ruga să intre în casa lui, fiindcă avea numai o fiică, ca de doisprezece ani, și aceasta era pe moarte. Iar când se ducea Iisus și-L împresurau mulțimile, o femeie, care avea de doisprezece ani curgere de sânge și cheltuise cu doctorii toată avuția ei și de către nici unul nu putuse fi vindecată, apropiindu-se ea pe la spate, s-a atins de poala hainei lui Iisus și îndată s-a oprit curgerea sângelui ei. Atunci Iisus a grăit: cine s-a atins de Mine? Dar, cum toți tăgăduiau, Petru și ceilalți care erau cu El au zis: Învățătorule, mulțimile Te îmbulzesc și Te strâmtorează și Tu mai întrebi: cine este cel care s-a atins de Mine? Dar Iisus a grăit iar: s-a atins de Mine cineva, căci Eu am simțit puterea care a ieșit din Mine. Atunci femeia, văzând că n-a rămas ascunsă, a venit tremurând și, căzând la picioarele Lui, I-a spus, de față cu tot poporul, pentru care pricină s-a atins de El și cum că s-a tămăduit numaidecât. Iar Iisus i-a zis: îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit, mergi în pace. Pe când încă vorbea El, a

“Porunca noua dau voua: Sa va iubiti unul pe altul. Precum Eu v-am iubit pe voi, asa si voi sa va iubiti unul pe altul. Intru aceasta vor cunoaste toti oamenii ca sunteti ucenicii Mei, daca veti avea dragoste unii fata de altii”(Ioan 13:34-35)

“I am the way and the truth and the life. No one comes to the Father except through me.”(John 14:6)

“I AM The Gate; if anyone will enter by me, he shall live and shall go in and out and shall find the pasture.”(John 10:9)

venit cineva din casa mai-marelui sinagogii și a zis acestuia: a murit copila ta; nu mai osteni pe Învățătorul. Dar Iisus, auzind, a zis către Iair: nu te teme; crede numai și se va mântui. Și, intrând în casă, n-a lăsat pe nimeni să intre cu El, decât numai pe Petru, pe Iacob, pe Ioan, pe tatăl copilei și pe mama ei. Ci plângeau toți și se tânguiau pentru copilă; El însă le-a zis: nu plângeți, căci n-a murit, ci doarme. Dar ei L-au luat în răs, știind bine că a murit. Atunci El, scoțând pe toți afară și apucând copila de mână, a strigat, zicând: copilă, deșteaptă-te! Și duhul ei s-a întors și a înviat îndată; și a poruncit Iisus să-i se dea ei să mănânce. Și au rămas uimiți părinții ei; iar Iisus le-a poruncit să nu spună nimănui ce s-a întâmplat.

Sunday's Gospel: Luke 8:26-39

Then a man named Jairus, a synagogue leader, came and fell at Jesus' feet, pleading with him to come to his house because his only daughter, a girl of about twelve, was dying.

As Jesus was on his way, the crowds almost crushed him. And a woman was there who had been subject to bleeding for twelve years but no one could heal her. She came up behind him and touched the edge of his cloak, and immediately her bleeding stopped. "Who touched me?" Jesus asked. When they all denied it, Peter said, "Master, the people are crowding and pressing against you." But Jesus said, "Someone touched me; I know that power has gone out from me."

Then the woman, seeing that she could not go unnoticed, came trembling and fell at his feet. In the presence of all the people, she told why she had touched him and how she had been instantly healed. Then he said to her, "Daughter, your faith has healed you. Go in peace." While Jesus was still speaking, someone came from the house of Jairus, the synagogue leader. "Your daughter is dead," he said. "Don't bother the teacher anymore."

Hearing this, Jesus said to Jairus, "Don't be afraid; just believe, and she will be healed." When he arrived at the house of Jairus, he did not let anyone go in with him except Peter, John and James, and the child's father and mother. Meanwhile, all the people were wailing and

Programul Liturgic

Sambata, 28 octombrie

6:00 PM Slujba Vecerniei

Duminica, 29 octombrie

8:45 AM Slujba Utreniei

9:30 AM Sfanta Liturghie

Sambata, 4 noiembrie - Sambata Mortilor

9:00 AM Sfanta Liturghie

10:30 AM Parastasul de obste

6:00 PM Slujba Vecerniei

Duminica 5 noiembrie

8:45 AM Slujba Utreniei

9:30 AM Sfanta Liturghie

ANUNTURI

Iubiti credinciosi,

Dand slava lui Dumnezeu pentru purtarea Lui de grija avem bucuria de a va anunta doua evenimente importante care vor avea loc in parohia noastra:

In luna noiembrie ne vom sarbatori ocrotitorii, pe Sfantii Arhangheli Mihail si Gavriil. Programul Hramului va fi dupa cum urmeaza:

Marti 7 noiembrie - 6:00 PM - Slujba Privegherii

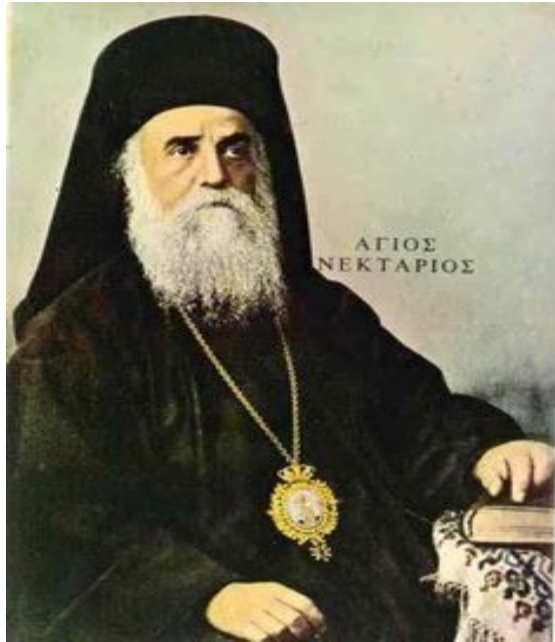
Miercuri 8 noiembrie - 9:00 AM - Acatistul Sfantilor Arhangheli
10:00 AM- Sfanta Liturghie Praznicala

Vineri 10 noiembrie - 6:30 PM Sfantul Maslu

Duminica 12 noiembrie - 8:30 AM Slujba Utreniei
10:00 AM Sfanta Liturghie
11:30 AM Procesiunea

mourning for her. "Stop wailing," Jesus said. "She is not dead but asleep."

They laughed at him, knowing that she was dead. But he took her by the hand and said, "My child, get up!" Her spirit returned, and at once she stood up. Then Jesus told them to give her something to eat. Her parents were astonished, but he ordered them not to tell anyone what had happened.

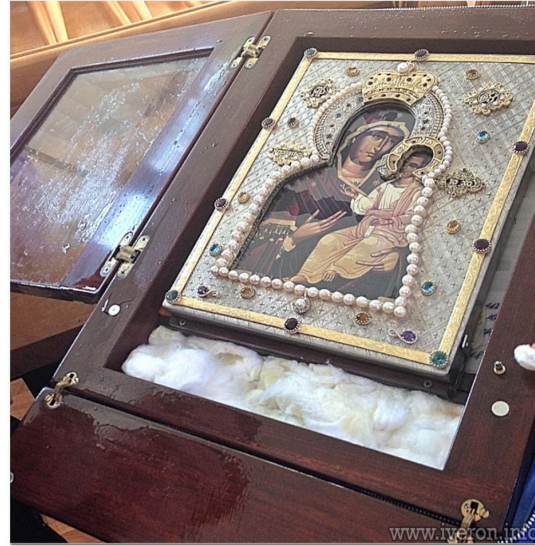
Pray to God so that he will strengthen you. Patiently accept your falls and, having stood up, immediately run to God, not remaining in that place where you have fallen. Do not despair if you keep falling into your old sins. Many of them are strong because they have received the force of habit. Only with the passage of time and with fervor will they be conquered. Don't let anything deprive you of hope."— St. Nectarios of Aegina

Nimic nu este mai de pret decat o inima curata, pentru ca o astfel de inima devine tron al lui Dumnezeu. Si ce este mai plin de slava decat tronul lui Dumnezeu ? Cu siguranta ca nimic. Dumnezeu spune despre cei cu inima curata : *"Voi locui in ei si voi umbla si voi fi Dumnezeul lor si ei vor fi poporul Meu "* (II Corinteni 6,16.).

Asadar, cine este mai fericit decat acesti oameni ? Si de ce bunuri pot sa ramana lipsiti ? Nu se

12:30 PM Masa festiva de Hram

Cu multa bucurie si recunostinta fata de purtarea de grija a Preasfintei Nascatoare de Dumnezeu va anuntam prezenta in mijlocul nostru a sfintei sale icoane, facatoare de minuni si izvoratoare demir Ivironita din Hawaii, duminica 3 decembrie.

Nevointa duhovniceasca -Sf Nectarie de Eghina

Scopul vietii noastre este sa devenim desavarsiti si sfinti, fii ai lui Dumnezeu si mostenitori ai Imparatiei Cerurilor. Sa luam aminte ca nu cumva de dragul vietii acesteia sa ne lipsim de cea viitoare, ca nu cumva din pricina grijilor pamantesti sa neglijam scopul vietii noastre.

Postul, privegherea si rugaciunea, prin ele insele nu aduc roadele dorite, pentru ca ele nu sunt scopul vietii noastre, ci sunt mijloacele folosite pentru atingerea scopului.

Impodobiti-va cu virtuti! Nevoiti-va sa alungati patimile sufletesti ! Curatiti-va inima de toata murdaria si pastrati-o curata, ca sa vina Domnul si sa Se salastuiasca inlauntru vostru, ca sa va umple Duhul Sfânt cu dumnezeiestile Sale daruri.

Copiii mei iubiti, acestea sa fie singura voastra preocupare si grija. Acestea sa fie totdeauna scopul si dorinta voastra. Pentru acestea sa va rugati lui Dumnezeu.

Sa Il cautati in fiecare zi pe Domnul, inasa inlauntru inimii voastre, nu in afara ei. Iar cand Il veti gasi, stati cu frica si cutremur, ca Heruvimii si Serafimii, pentru ca inima voastra s-a facut tron al lui Dumnezeu. Dar ca sa-L aflati pe Domnul, smeriti-va pana la pamant, pentru ca El se scarbeste de cei mândri, pe cand pe cei smeriti cu inima ii iubeste si ii cerceteaza.

gasesc toate darurile si harismele Sfantului Duh in fericitele lor suflete ? De ce mai au nevoie ? De nimic, cu adevarat, de nimic ! Pentru ca Il au in inima lor pe Insusi Dumnezeu !

Cat se inseala oamenii care cauta fericirea departe de ei insisi, in tari straine si in calatorii, in bogatie si slava, in averi mari si placeri, in desfatari trupesti, in lux si in tot felul de desartaciuni, care se sfarsesc in amaraciune ! Ridicarea turnului fericirii in afara inimii noastre seamana cu zidirea unei cladiri pe un teren zguduit continuu de cutremure. Curand o astfel de constructie se va prabusi la pamant.

Fratii mei ! Fericirea se afla inlauntrul vostru si fericit este omul care intelege aceasta. Cercetati-va inima si vedeti in ce stare duhovniceasca va aflati ! Nu cumva inima voastra si-a pierdut indrazneala inaintea lui Dumnezeu ? Nu cumva constiinta va mustra pentru calcarea poruncilor Lui ? Nu cumva va invinuieste pentru nedreptati, minciuni si neglijarea indatoririlor fata de Dumnezeu si fata de aproapele ? Cercetati si vedeti daca nu cumva inima voastra a fost umpluta de rautati si patimi, daca nu cumva s-a abatut pe cai nedrepte !

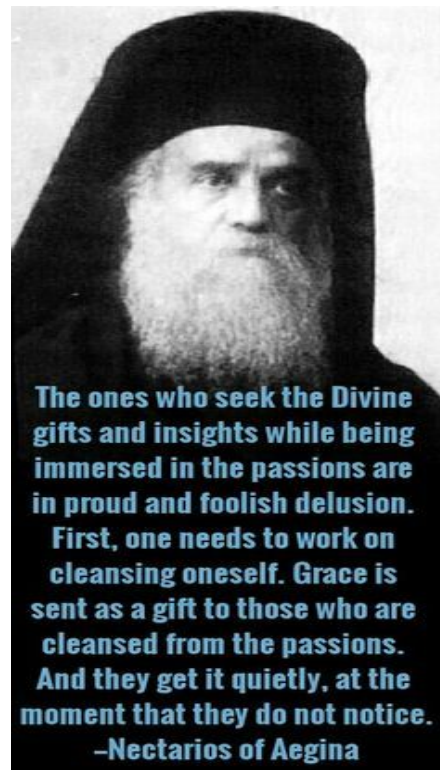
Din nefericire, cel care nu are grija de inima sa, se lipseste de tot lucrul bun si cade intr-o multime de rautati. Alunga bucuria si se umple de amaraciune si de frica. Alunga dragostea si primeste ura. Alunga toate harismele si roadele Sfantului Duh pe care le-a primit la Botez si se face salasil tuturor acelor rele care il fac pe om vrednic de plans si de trei ori ticalos.

Fratii mei! Preamilostivul Dumnezeu vrea ca noi toti sa fim fericiti, atat in viata aceasta, cat si in

Daca te vei nevoi cum se cuvine, Dumnezeu te va sprijini. Prin nevointa ne vedem neputintele, lipsurile si greselile. Nevointa este oglinda starii noastre duhovnicesti. Cel ce nu se nevoieste, nu se cunoaste pe sine insusi.

Luati aminte chiar si la greselile mici. Daca din neluare-aminte se intampla sa pacatuiti, nu deznadajduiti, ci sculati-va repede si cadeti inaintea lui Dumnezeu, Care are puterea sa va ridice.

Avem inlauntrul nostru neputinte si patimi adanc inradacinate. Multe dintre ele sunt mostenite. Toate acestea nu pot fi alungate degraba, nici prin neliniste si intristare apasatoare, ci prin rabdare si staruinta, cu grija si luare-aminte.

Intristarea peste masura ascunde inlauntrul ei mandria. De aceea este vatamatoare si primejdioasa si de multe ori este provocata de diavol, ca sa-l impiedice pe nevoitor in calea lui.

Calea care duce la desavarsire este lunga. Rugati-va lui Dumnezeu sa va dea putere ! Infruntati cu rabdare caderile voastre, ridicati-va repede si nu ramaneti, precum copiii in locul in care ati cazut, plangand si tanguindu-va nemangaiati.

Privegheati si va rugati, ca sa nu cadeti in ispita. Nu deznadajduiti daca se intampla sa cadeti iarasi in aceleasi pacate. Multe dintre ele sunt puternice, atat din pricina firii, cat si din pricina obisnuitei, inasa cu trecerea timpului si prin straduinta sunt biruite. Nimic sa nu va duca la deznadejde.

cealalta. Pentru aceasta a intemeiat Sfanta Sa Biserica, ca sa ne curateasca de pacat, sa ne sfinteasca, sa ne faca prieteni ai Sai, sa ne daruiasca binecuvantarile Cerului.

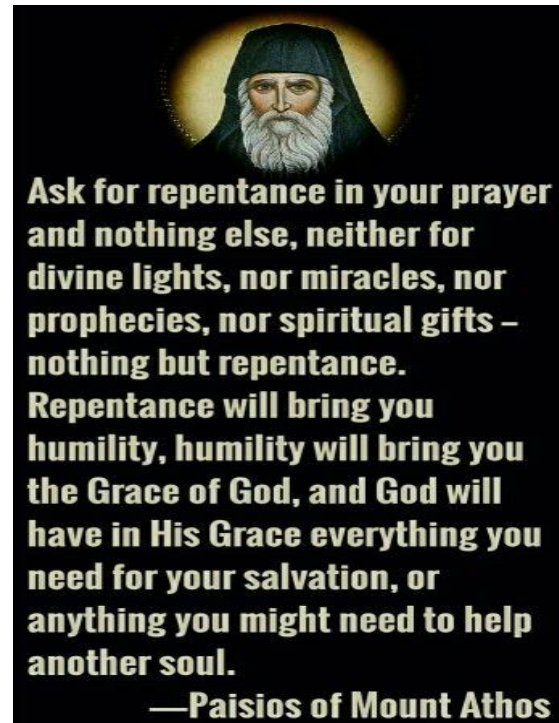
Biserica sta mereu cu bratele deschise, ca sa ne primeasca. Sa alergam repede toti cei care avem constiinta impovarata. Sa alergam la Biserica, caci ea este gata sa ridice povara noastra cea grea, sa ne daruiasca indrazneala catre Dumnezeu, sa ne umple inima de bucurie si de fericire.

Parintele Filothei Zervakos - vazator duhul, părinte harismatic și smerit, fiu duhovnicesc al Sfântului Nectarie

Mare predicator și duhovnic de-Dumnezeu-insuflat, care a mântuit nenumărate suflete prin pocăință și spovedanie, Starețul Filothei a fost și un mare nevoitor, rugător neîncetat, plin de trezvie, adânc de smerenie și blândețe, cu zdrobire de inimă și sete pentru Sfintele Taine și pentru citirea scrierilor sfinte, iubitor de oameni și milostiv.

Parintele Filotei Zervakos a primit de la Dumnezeu si darul vederii dumnezeiesti. Iata una dintre viziunile sale: „In urma razboiului balcanic si cu cateva zile inainte de inceperea Primului Razboi Mondial, intr-o noapte a anului 1914, in timp ce ma linisteam in chilia mea, am vazut ca prin vis cum se cobora mania lui Dumnezeu din ceruri peste locuitorii pamantului. S-a facut deodata cutremur mare de s-a clatinat intregul pamant. In multe locuri, pamantul s-a crapat si s-au aratat

Cuviosul Paisie despre vointa

Lumea se influenteaza repede si spre bine, si spre rau. Spre rau se influenteaza mai usor, pentru ca acolo ajuta si diavolul. Spune, de pilda, unuia sa lase fumatul pentru ca il vatama. De indata ce se va hotara sa-l lase, diavolul va merge si-i va spune: „*Tigara cealalta are mai putina otrava, cealalta are filtru si curata... Fumeaza din aceea ca nu te vor vatama*”. Ii va afla o indreptatire, ca sa nu-l lase, ii va afla o...”solutie”. Pentru ca diavolul ne poate oferi gramada de justificari. Iar tigara aceea, pe care i-o recomanda, il poata vatama si mai mult. De aceea este nevoie sa avem vointa. Si daca cineva nu-si taie cusurile sale atunci cand este inca tanar, dupa aceea ii va fi greu sa le taie, deoarece cu cat inainteaza in varsta, cu atat i se slabeste vointa.

Daca omul nu are vointa, nu poate face nimic. Sfantul Ioan Gura de Aur spune: „*Totul sta in a vrea si a nu vrea*”. Adica toate depind de: daca vrea sau nu vrea omul. Mare lucru! Dumnezeu este din fire bun si vrea binele nostru. Dar este nevoie sa vrem si noi. Pentru ca omul zboara duhovnicesc cu doua aripi: cu voia lui Dumnezeu si cu voia sa. Dumnezeu ne-a prins pentru totdeauna o aripa – voia Sa – de un umar al nostru. Dar ca sa zburam duhovnicesc trebuie ca si noi sa ne prindem de celalalt umar aripa noastra, voia omeneasca. Daca omul are vointa puternica, are aripa omeneasca si se echilibreaza cu aripa dumnezeiasca si atunci va putea zbura.

prapastii si cratere si oamenii, tremurand de frica, alergau incoace si incolo cautand izbavire, multi cazand in acele prapastii si disparand. S-a facut intuneric adanc de nu vedeai nimic. In clipa in care intunericul a acoperit pamantul, infricosat si eu de mania lui Dumnezeu, alergam sa gasesc loc de scapare, pana am cazut cu fata la pamant, gata sa-mi dau sufletul. In clipa cand n-am mai rasuflat, a inceput si intunericul cate putin sa se destrame si am simtit cum intra o suflare de viata in tot trupul meu si cum incep sa revin la viata. Deodata am auzit un glas puternic venind din cer, de care s-a infricosat intregul pamant. Eu, cum eram paralizat de groaza, cazut cu fata la pamant, mi-am intors putin capul si mi-am ridicat privirea; am vazut atunci ca un edificiu imens, care avea temelia pe pamant, iar varfurile atingeau cerul. In locul cel mai inalt al acestui edificiu l-am vazut pe Arhanghelul Mihail, inalt de stat, infricosator in priviri, tinand sabie valvaietoare. Cu manie in glas ca de tunet, a inceput sa vorbeasca amenintator catre locuitorii pamantului: «Oameni rataciti, nemulumitori, nerecunoscatori, de ce iubiti cele desarte si cautati numai minciuna? De ce-L maniati pe Preaputernicul Atotitorul Dumnezeu si-L plecati spre furie, scufundandu-va in multimea rautatilor? Pe Acela Care din nesfarsita-I bunatate si iubire de oameni, in multe chipuri si-n multe feluri, v-a daruit binefaceri, v-a cinstit cu chipul si asemanarea Sa, v-a daruit porunci, lege sfanta, a trimis la voi profeti, apostoli, invatatori, iar la plinirea vremii L-a trimis pe Insusi Fiul Sau Cel Unul-Nascut, Care, prin rastignirea, moartea si curgerea nepretutitului Sau sange, a platit pentru pacatele voastre si v-a rascumparat din osanda legii, v-a eliberat din legaturile iadului si din stricaciunea mortii si v-a asezat iarasi in fericirea cea dintai, in rai. Iar voi v-ati aratat nemulumitori, nerecunoscatori, neam stricat si nerusinat, viclean si desfranat, scorpieri, pui de vipere, asemenea iudeilor celor ucigasi de Dumnezeu, spurcati la gura, hulitori, defaimatori ai dumnezeiestilor porunci si indemnuri. Pentru toate acestea veti fi pedepsiti precum aceia, veti fi rusinati pentru roadele necredintei voastre, ale intinaciunilor, ale neascultarii si apostaziei voastre». Acestea si altele asemanatoare a rostit cu glas manios si amenintator, multa vreme. Eu, prabusit, azeam ingrozit de moarte, caci credeam ca a sosit sfarsitul lumii. Dar deodata mi s-a parut ca incepe sa-si domoleasca mania si, atintindu-mi privirea catre el, cu frica am vazut fata lui inseninata si linistita si am auzit cum cu glas smerit si preadulce indemn pe locuitorii pamantului sa se pocaiasca. Caci, de se vor pocai cu adevarat, va inceta mania si razbunarea lui Dumnezeu. Atunci mi-a trecut

In timp ce daca vointa ii este atrofiata, incearca sa zboare putin, dar se prabuseste. Incearca din nou sa zboare, dar iarasi cade.

– Parinte, vointa se cultiva?

– N-am spus ca toate se cultiva? Vointa exista la toti oamenii, la unii mai putina, la altii mai multa. Cand omul are dispozitie sa se nevoiasca, se roaga si cere de la Dumnezeu sa-i mareasca vointa si Dumnezeu il ajuta. Cand omul nu sporeste, atunci sa stie ca ori nu pune vointa deloc, sau putina, si aceea slaba, lucru care iarasi nu ajuta. Sa presupunem ca o pasare are o aripa buna, dar o neglijeaza pe cealalta. Ii cad cateva pene, dupa care nu mai poate zbura cum trebuie. O aripa lucreaza corect, cealalta este insa ca un pieptene stricat. O misca, dar intra aer prin ea si pasarea nu poate zbura bine. Zboara putin, dupa care se pravealeste. Trebuie sa aiba si aceasta aripa intreaga ca sa poata zbura. Tot astfel si omul, vreau sa spun, trebuie sa ia aminte sa nu neglijeze vointa omeneasca, daca vrea sa zboare mereu corect, duhovniceste. Pentru ca aghiuta ce face? Merga incet-incet si trage din aripa omeneasca mai intai o pana mica, apoi una ceva mai mare, si daca nu ia aminte omul, ii scoate una si mai mare, iar cand vrea sa zboare nu mai poate. Si daca cumva ii trage cateva pene, atunci cand vrea sa zboare, intra aer prin aripa din care ii lipsesc pene si face tumbe. Aripa dumnezeiasca este intotdeauna plina, completa, nu-i lipsesc pene, pentru ca diavolul nu poate sa le traga si sa le scoata, caci este dumnezeiasca. Dar omul sa ia aminte sa nu se leneveasca si astfel diavolul sa-i scoata vreo pana din propria lui aripa. Atunci cand incepe incet-incet putina trandavie, putina nepasare, vointa slabeste. Ce sa faca Dumnezeu daca omul nu vrea? Nu vrea sa intervina, pentru ca respecta libertatea omului. Si astfel, omul netrebniceste si aripa lui Dumnezeu. Dar cand are vointa, are si aripa lui intreaga. Atunci vrea si Dumnezeu, vrea si omul, si el zboara.

Femeile creștine, care au tradiție de la Hristos, de la apostoli, de la Sfinții Părinți să se îmbrace decent, au ajuns la nebunie desăvârșită prin felul în care se îmbracă!

“Femeile creștine, care au tradiție de la Hristos, de la apostoli, de la Sfinții Părinți să se îmbrace decent, au ajuns la nebunie desăvârșită prin felul în care se îmbracă! Tații și mamele să fie pilde bune și să nu-și lase copiii – povățuindu-i cu iubire de Dumnezeu – să se îmbrace necuvios. Iar bărbații să le ferească pe femeile lor de îmbrăcămintea indecentă, căci vor da socoteală în ziua Judecății. Femeile care intră în biserica lui Dumnezeu îmbrăcate necuviincios și fără de rușine, fac voia diavolului. Mai bine să nu calce pe

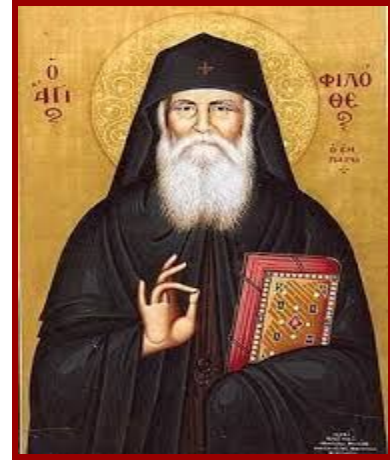
frica aceea mare. Am prins curaj, m-am inzdramenit si mi se parea ca am inceput sa vorbesc si eu, aratand cu mana dreapta catre cer, zicand: «Voi urca si eu acolo sus?». Iar acela, privindu-ma cu chip bland si zambitor mi-a zis: «Da, vei urca, insa trebuie sa pazesti poruncile lui Dumnezeu; si tu, si oricine va pazi poruncile Domnului se va salaslui in locasurile cele ceresti». Si deodata Arhanghelul Mihail s-a ridicat la cer, iar eu ma gandeam treaz, plin de bucurie si de frica. Frica de cele infricosatoare si groaznice ce le vazusem si le auzisem, iar bucurie pentru ce-mi spusese arhanghelul, ca voi urca si eu la cer daca voi pazi poruncile Domnului

When I fulfilled my military service and was released, I decided to become a soldier for our Heavenly King in accordance with the counsel that Father Eusebios had given me. I disclosed all my intentions to the holy Nektarios, the Bishop of Pentapolis, who then was also the director of the Rizareion Seminary in Athens (now in blessed repose), and he told me, "Your goal is good, but I advise you to go to no other monastery than the one at Paros (Lagouvardos), where the brethren are virtuous and plentiful." However, I insisted, telling him that my desire was to go to the Holy Mountain. He then said, "If you stay in Greece, go to the Lagouvardos Monastery, but if you insist on going to the Holy Mountain, then go with my blessing...." After attending a vigil on May 8, 1907...my friend Nickolas Mitropoulos and I boarded the steamship "Pinios", and we departed for the Holy Mountain from Piraeus....

Two days later, we arrived in Thessaloniki, which was then occupied by the Turks (I had great reverence for St. Demetrios, the patron saint of Thessaloniki since I was a child). I invited my friend

la biserică, fiindcă în afară de faptul că nu au nici un folos din asta, îi vatămă și îi smintesc și pe ceilalți credincioși din biserică. Îmi pare rău că sunt nevoit să cercetez și să mustru. Dacă nu v-aș iubi, nu v-aș cerceta.

Când ucenicii L-au întrebat pe Domnul nostru Iisus Hristos când se vor întâmpla în lume semnele înfricoșătoare ale celei de-a Doua Veniri, când dragostea multora se va răci și credința va pieri, Domnul le-a spus, printre altele: "atunci când femeile vor deveni bărbați și bărbații femei". Și Sfântul Ioan Gură de Aur, atunci când niște creștini l-au întrebat când va fi a Doua Venire, le-a răspuns: "Când rușinea femeilor va dispărea, atunci ziua Judecării va fi aproape". Aceste profeții se împlinesc astăzi cu precizie.

(Ne vorbește părintele Filothei Zervakos, Ed. Egumenița Cerurilor.

Nickolas to join me to go venerate the tomb of the Great Martyr, St. Demetrios the Myrrh-gusher. We then got off the ship and went to venerate his tomb with compunction. On our way back to the ship, we checked in at the Greek hotel and rested all day and night. The next day, we prepared to depart for the Holy Mountain and went to the Customs Office; however, they did not permit us to depart: "You will not leave", they told us, "because you are spies!" We, of course, denied this and pointed out that since our passports had been cleared by the Turkish Consulate and the Embassy, they should allow us to leave. However, they would not pay any attention to our words.

They did not put us in jail but under close surveillance and soldiers stood guard outside our hotel, and they followed us whenever we went out. This went on for quite a few days and we began to worry because our money was running low. One day, I told Nickolas, "I am going to the 'konaki' (governor's house), to appear before the 'pasha' (governor): he will probably allow us to leave." I arose very early the next morning and went to venerate the tomb of St. Demetrios again before going to the konaki. With tears and compunction, I asked the Saint to intercede to the Lord that we be permitted to freely go to the Holy Mountain. After praying for quite a while and sitting down to rest, the martyrdom of St. Demetrios came to my mind: I thought about how he was pierced with a lance and died for the love of Christ and for our holy faith, and how he was glorified by God both on earth and in heaven, and will be glorified unto all ages.

As I considered all this, a longing came to me to give my life for the love of Christ and the Orthodox faith too, supposing there was a way. I then asked St. Demetrios to intercede to the Lord again, however, not for my freedom, but that I be rendered worthy to die a martyr's death. I then thought of a way to accomplish this goal. I told myself, "I will go to the konaki and courageously appear before the Turks. I will give them a reason to question me about my faith and then I will bear witness to their heresy. They will probably tell me to deny my faith, but I will stand firm and prefer death. Thus I will have a Martyr's end." I went to the konaki immediately and entered inside. While I was going up a hallway, a Turkish officer noticed me and asked me what I wanted:

"I want to see the pasha." "And why do you want to see him?"

"I have something to tell him."

"I am the pasha's representative. Tell me what you want openly."

"Since you are the pasha's representative, then tell me, why will you not allow us to go to the Holy Mountain?"

"I will not give you a reason."

"You are not good people", I told him courageously, "you are unjust. Why are you detaining and distressing us like this? We are not at fault, we are not bad people and our papers are in order. I do not understand. Now we have run out money. How shall we live in this foreign and unknown place? How would you like it if you went to Greece and we did to you what you are doing to us?"

These words irritated him and moved him to anger. He began ringing a bell loudly and 30-35 soldiers and officers gathered around us immediately. They grabbed me and dragged me off to the White Tower, for what purpose I did not know; I thought perhaps to imprison me ... As we walked to the White Tower, I asked St. Demetrios to intercede to the Lord to grant me a martyr's death, provided it is His will; and if it was not, to be delivered from the hands of these atheistic, bloodthirsty, wild and barbaric Saracens. After we had gone a little ways, their superior appeared and spoke to them in Turkish. I did not understand what he had told them but I did perceive that he was angry. He then lifted up his rod and struck the officer responsible for my arrest on the shoulder and sent them all away. When they left, he approached me with a cheerful grin on his face, and kindly patted me on the shoulder. He then handed me over to the prudent soldier from Ioannina and ordered him to take me to the Greek steamship "Mikali", which was in the port of Thessaloniki, so that I could return to Greece.

I asked the soldier who the man was that had given the orders, not having the faintest idea. He told me that he was the pasha. I then asked him why the pasha had struck his own personal secretary, and what he had said to him. The soldier explained, "The pasha scolded his secretary because he had condemned you to death without asking permission." I then asked him where they had been taking me.

"They were taking you to the White Tower to execute you there", he said, "all those who are condemned to

death are taken there – as for the others, they put them in chains and abandon them to die from hunger, from thirst and from the stench.” I then rejoiced that I had been delivered from the hands of those wild Saracens – for I was not sure whether it would have been for the question of my faith that they had killed me. However, I was sad because I missed the opportunity to give my life for the faith. Martyrdom, however, must take place according to the rules as the divine preacher, the Apostle Paul, tells us, “An athlete is not crowned unless he competes according to the rules” (2 Tim. 2:5).... The soldier and I then stopped by the hotel, where I bid my beloved friend Nickolas farewell.... Apparently, it was not the will of God for me to go to the Holy Mountain, and this is the reason I encountered all these obstacles. I feel a great debt of gratitude to my protector, the Great Martyr, St. Demetrios, through whose intercessions and prayers, I was delivered from death.

I had no idea why the pasha had shown so much interest in me, so I sought to find out. It was not until about two years later, when I went on a pilgrimage to the Holy Mountain, that I finally learned why from my friend Nickolas, who had gone and had remained on the Holy Mountain. He told me why the pasha had set me free and sent me back to Greece:

“Two or three days after you departed Thessalonika for Greece, the adjutant officer of the pasha came up and greeted me...He was an acquaintance of mine...He took me to his home where he offered me hospitality, and the following day we went to go see the pasha together...The Pasha said to him: ‘Your friend there, he was accompanied by another young man. One morning, as I was sleeping peacefully, St. Demetrios entered my room wearing a generals uniform and bearing weapons. With an austere look he commanded me: *“Immediately, stand up, get dressed, put your shoes on, and go to such and such a road in the city to free a young man who has been unjustly condemned to death by your own private secretary. After freeing him, send him to the steamship ‘Mikali’, which is in the port of Thessaloniki and preparing to sail off for Greece.”*

I hastened at once to save the young man from danger, and sent him off to Greece.”

It was then that I realized that my helper and my deliverer from death had been the **Great Martyr, St. Demetrios the Myrrh-gusher**.

The prophecy of St. Nektarios had been fulfilled; no matter where I would go, I would end up at Logouvardos. I had learned a valuable lesson from this: I ought to always be completely obedient to my spiritual father, without being defiant, and I ought to not seek my will, but the will of my spiritual father – in imitation of our Lord Jesus Christ, “Who came into the world not to do His own will but the will of His Father, Who sent Him.”

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

29 octombrie 2017, Duminica a 24-a dupa Rusalii; Invierea ficei lui Iair

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

29 octombrie 2017, Duminica a 24-a dupa Rusalii; Invierea ficei lui Iair

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

29 octombrie 2017, Duminica a 24-a dupa Rusalii; Invierea ficei lui Iair